

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

08.08.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Recharakteryzacja transakcji zawartych przed 2019 r. w świetle art. 25 ust. 1 ustawy PIT w brzmieniu obowiązującym w 2012 r., wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2508/19 _____ 3

Brak opodatkowania VAT kary umownej w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego, interpretacja indywidualna DKIS z 20 lipca 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.278.2022.1.MJ _____ 4

Recharakteryzacja transakcji zawartych przed 2019 r. w świetle art. 25 ust. 1 ustawy PIT w brzmieniu obowiązującym w 2012 r., wyrok NSA z 9 czerwca 2022 r., sygn. II FSK 2508/19

Zgodnie ze stanem faktycznym analizowanego wyroku w lutym 2012 r., Skarżący będący udziałowcami polskich spółek, zawarli umowę darowizny z powiązаныmi spółkami cypryjskimi, na gruncie której przekazali nieodpłatnie posiadane przez siebie udziały w polskich spółkach. Skarżący, ze względu na nieodpłatny charakter transakcji nie wykazali dochodu z tytułu zbycia udziałów w polskich spółkach. W tym samym miesiącu, spółki cypryjskie dokonały sprzedaży otrzymanych w drodze darowizny udziałów na rzecz niepowiązanej spółki amerykańskiej.

W wyniku wszczętej kontroli podatkowej organy podatkowe uznały, że Skarżący mieli obowiązek wykazania dochodów z tytułu zbycia udziałów w polskich spółkach. Wprawdzie organ odwoławczy zaznaczył, że nie kwestionuje przeniesienia udziałów przez skarżącego na spółkę cypryjską w drodze umowy darowizny, ale podkreślił, że organom podatkowym przysługuje prawo do oceny umowy zawartej pomiędzy podmiotami powiązаныmi na gruncie przepisu art. 25 ustawy PIT.

Argumentacja organów podatkowych opierała się na stwierdzeniu, że warunki ustalone w umowie darowizny udziałów zawartej pomiędzy Skarżącymi a powiązаныmi spółkami cypryjskimi odbiegały od warunków jakie ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązаныe. Powołano się na treść art. 25 ust. 2 ustawy PIT (w brzmieniu z 2012 r.), zgodnie z którym dochody, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy PIT, określa się, w drodze oszacowania. Zdaniem organów nie zakwestionowano faktu zawarcia ani ważności umowy darowizny, natomiast na podstawie art. 25 ustawy PIT dokonano oceny, że racjonalnie działające podmioty niepowiązаныe nie zawarłyby takiej umowy, i że w jej wyniku skarżący nie wykazał dochodu, jaki wykazałby inny podatnik, dokonując transakcji zabezpieczającej jego interesy w takim samym zakresie z podmiotem od siebie niezależnym.

W konsekwencji, DIAS wydał decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego Skarżących z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych za 2012 r. Wysokość zobowiązania podatkowego określona w decyzji została oszacowana w oparciu o przepis art. 25 ust. 2 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.)

Skarżący wnieśli skargę do WSA w Gdańsku na decyzję DIAS.

WSA w Gdańsku zgodził się ze stanowiskiem organów podatkowych wskazując, że transakcja zawarta pomiędzy Skarżącymi a powiązаныą spółką cypryjską odbiegała od warunków, na jakich doszłoby do zbycia udziałów w spółkach niepowiązanych. Wobec powyższego, WSA wskazał, że uzasadnione było zastosowanie przez organy podatkowe art. 25 ust. 1 ustawy PIT (w brzmieniu obowiązującym w 2012 r.) i tym samym określenie dochodu w drodze oszacowania przy zastosowaniu metody porównywalnej ceny niekontrolowanej.

W odpowiedzi na wyrok WSA w Gdańsku, Skarżący wnieśli skargę kasacyjną do NSA.

Sąd kasacyjny rozpoznając sprawę przychylił się do stanowiska Skarżących i w konsekwencji uchylił zaskarżony wyrok WSA i decyzję. NSA zgodził się z zarzutem Skarżących dotyczącym błędnej wykładni art. 25 ust. 1 ustawy PIT. NSA w ustnym uzasadnieniu opowiedział się za stanowiskiem, że art. 25 ust. 1 ustawy PIT nie może stanowić samodzielnej podstawy przekwalifikowania transakcji. Sąd stwierdził, iż można wskazać, iż interpretacja przepisu art. 25 ust. 1 ustawy PIT w analizowanej sprawie powinna odbyć się w powiązaniu z art. 217 Konstytucji RP, z którego wywodzona jest określoność przedmiotów opodatkowania i konieczność precyzyjnego ujęcia w ustawach oraz art. 2a ustawy Ordynacja podatkowa.

Komentarz eksperta

Wprowadzone z dniem 1 stycznia 2019 r. zmiany w ustawach o podatkach dochodowych w istotny sposób wpłynęły na polskie regulacje w zakresie cen transferowych. W kontekście przedstawionego wyroku NSA, kluczową zmianą było wprowadzenie art. 11c ustawy CIT i art. 23o ustawy PIT, które bezpośrednio wskazują na sytuacje umożliwiające dokonanie recharakteryzacji bądź pominięcia transakcji w przypadku naruszenia zasad ceny rynkowej.

Wprowadzenie przedmiotowych przepisów rozpoczęło dyskusję dotyczącą możliwości zastosowania analogicznych konsekwencji prawnych (w postaci recharakteryzacji bądź pominięcia transakcji) dla transakcji realizowanych przed 1 stycznia 2019 r. w oparciu o dotychczasowe przepisy (tym bardziej, iż w uzasadnieniu

do ustawy zmieniającej argumentowano, iż zmiany mają na celu uściślenie i doprecyzowanie przepisów).

Dotychczas sądy administracyjne sporadycznie wypowiadały się w podobnych sprawach, jednak prezentowały stanowisko, że przed wejściem w życie nowelizacji organy podatkowe miały możliwość dokonania recharakteryzacji transakcji w oparciu o przepisy o cenach transferowych obowiązujące przed 1 stycznia 2019 r.

Powyższe stanowisko przedstawione zostało w wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 7 września 2020 r., sygn. akt: I SA/Wr 201/20, a także w zaskarżonym w analizowanej sprawie wyroku WSA w Gdańsku z dnia 7 maja 2019 r., sygn. I SA/Gd 474/19. Odmienne tezy w tym temacie formułowali przedstawiciele doktryny oraz praktycy, którzy uważali, że uchylenie art. 11 ustawy CIT i art. 25 ustawy PIT i wprowadzenie przepisów odpowiednio art. 11c ustawy CIT i art. 23o PIT miało charakter prawotwórczy, co prowadzi do wniosków, że organy podatkowe przed nowelizacją ustawy w 2019 r. nie były upoważnione do dokonania recharakteryzacji transakcji w oparciu o art. 11 ustawy CIT i art. 25 ustawy PIT w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2019 r.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe stanowisko administracji skarbowej, potwierdzone wieloma wyrokami administracyjnymi, przedmiotowy wyrok NSA, który wykluczył możliwość recharakteryzacji transakcji w oparciu o art. 25 ustawy PIT (jako samodzielną podstawę) przed 2019 r. należy ocenić pozytywnie, mając nadzieję, iż zapoczątkuje on nową linię orzecznictwa w tym zakresie.

PIOTR KICIŃSKI
DORADCA PODATKOWY

WERONIKA PYDA
KONSULTANT PODATKOWY

Brak opodatkowania VAT kary umownej w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego, interpretacja indywidualna DKIS z 20 lipca 2022 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.278.2022.1.MJ

Kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego nie stanowi wynagrodzenia za świadczenie usług lub dostawę towarów, lecz swoistego rodzaju odszkodowanie, rekompensatę, karę umowną określoną zgodnie z regulaminem korzystania z parkingu.

Otrzymana przez gminę kara umowna nie jest związana z opłatą za korzystanie z miejsca parkingowego, lecz z niewywiązaniem się klienta z obowiązków przewidzianych w regulaminie.

Zatem, przedmiotowa kara umowna w postaci opłaty dodatkowej za brak biletu parkomatowego za wjazd na parking nie będzie stanowiła wynagrodzenia za dostawę towaru bądź świadczenie usług, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy VAT, i w konsekwencji nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT.

Komentarz eksperta

Omawiana interpretacja dotyczy problematyki kwalifikacji różnego rodzaju opłat do celów VAT. Mianowicie, w przypadku niektórych rodzajów opłat mogą powstać wątpliwości, czy powinny one być kwalifikowane jako wynagrodzenie za świadczenie usług podlegające opodatkowaniu VAT, czy jako świadczenie odszkodowawcze niepodlegające pod zakres VAT.

Przesłanki, w oparciu o które dokonuje się takiej oceny, wywodzi się m.in. z orzecznictwa TSUE, a także ze stanowisk polskich sądów administracyjnych i organów podatkowych. Jako istotne elementy brane pod uwagę przy takiej ocenie uznaje się okoliczność, czy druga strona transakcji wyraża zgodę na określone zachowanie kontrahenta oraz ekonomiczny, rzeczywisty charakter transakcji, w związku z którą uiszczana jest należność. Sama nazwa świadczenia nie ma natomiast przesądającego znaczenia dla takiej oceny.

W przedmiotowej sprawie podatnik dążył do ustalenia, czy opłaty dodatkowe za

brak biletu parkingowego podlegać będą opodatkowaniu VAT. Generalnie, podatnik (Gmina) prowadzi niestrzeżone parkingi i pobiera opłaty za korzystanie z miejsc parkingowych tam dostępnych. Wysokość opłat jest uzależniona od czasu, na jakie miejsce jest udostępnione. Zgodnie z postanowieniami regulaminu, za brak ważnego biletu parkingowego pobierana jest opłata dodatkowa. Zdaniem podatnika, opłata ta ma charakter odszkodowania/kary umownej. Jej istotą jest bowiem rekompensata za naruszenie postanowień regulaminu, nie zaś wynagrodzenie za świadczenia, a w konsekwencji, nie podlega ona pod zakres opodatkowania VAT.

W niniejszej sprawie organ interpretacyjny, słusznie, zgodził się z podatnikiem – wnioskodawcą. Potwierdził bowiem, iż opłaty dodatkowe stanowią w niniejszych okolicznościach raczej rekompensatę za postępowanie wbrew postanowieniom regulaminu, wbrew woli podmiotu udostępniającego parking; stanowią zachowanie, na które nie ma zgody drugiej strony. Mają raczej charakter sankcyjno-odszkodowawczy, a nie wynagrodzenia za usługę najmu miejsca parkingowego.

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zasady ustalenia obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej transakcji z podmiotem powiązaniem na podstawie art. 9a ust. 1d ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 29 lipca 2022 r., sygn. III SA/WA 1127/22	7
Kwestia wyodrębnienia w prowadzonej odrębnej ewidencji każdego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, a także wyodrębnienia przychodów, kosztów, i dochodu (straty) przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej, wyrok WSA w Krakowie z 29 lipca 2022 r., sygn. I SA/KR 489/22	7
Skutki podatkowe w CIT otrzymania przez spółkę prowadzącą działalność w SSE środków pieniężnych z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 28 lipca 2022 r., sygn. I SA/GO 171/22	7
Kwestia możliwości uiszczenia PIT z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez wspólnika z konta spółki, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 28 lipca 2022 r., sygn. I SA/GO 184/22	8
Moment rozpoznania przychodu podatkowego z tytułu warunkowego umorzenia pożyczki, wyrok WSA w Gliwicach z 27 lipca 2022 r., sygn. I SA/GL 438/22	8
Usługi zasilania rezerwowego, polegające na zapewnieniu ciągłości zasilania w paliwo gazowe, jako świadczenie kompleksowe, wyrok WSA w Poznaniu z 27 lipca 2022 r., sygn. I SA/PO 1048/21	8

Zasady ustalenia obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej transakcji z podmiotem powiązaniem na podstawie art. 9a ust. 1d ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 29 lipca 2022 r., sygn. III SA/WA 1127/22

Dla powstania obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej transakcji dokonywanych z danym podmiotem powiązaniem należy na podstawie art. 9a ust. 1d ustawy CIT, zsumować wartość transakcji jednego rodzaju i ocenić czy ich wartość przekracza indywidualnie ustalony próg dokumentacyjny, a w konsekwencji czy podlegają one obowiązkowi dokumentacyjnemu.

Podobnie w przypadku innych zdarzeń jednego rodzaju z danym podmiotem powiązaniem, również należy je zsumować i ocenić, czy przekraczają próg istotności określony w art. 9a ust. 1d ustawy CIT, i czy w konsekwencji powstaje obowiązek sporządzenia dla nich dokumentacji podatkowej cen transferowych.

Kwestia wyodrębnienia w prowadzonej odrębnej ewidencji każdego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, a także wyodrębnienia przychodów, kosztów, i dochodu (straty) przypadających na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej, wyrok WSA w Krakowie z 29 lipca 2022 r., sygn. I SA/KR 489/22

Łączna analiza art. 30cb ust. 1 pkt 4 i 5 oraz art. 30ca ust. 9 ustawy PIT, uzasadnia stwierdzenie, że zastosowanie podejścia łącznego powinno być możliwe zarówno poprzez wspólne ujęcie odpowiednio kosztów/dochodów związanych z jednym prawem własności intelektualnej, wykorzystywanym w kilku produktach (usługach), jak i związanych z kilkoma prawami własności intelektualnej, wykorzystywanymi w jednym produkcie (usłudze), oraz w sytuacji wykorzystania kilku praw własności intelektualnej w kilku produktach lub usługach.

Tym samym, stwierdzić należy, że podatnik nie wypełnia wszystkich obowiązków wynikających z art. 30ca i 30cb ustawy PIT, z uwagi na to, że nie wyodrębnia w prowadzonej odrębnej ewidencji każdego kwalifikowanego prawa własności intelektualnej, a także nie wyodrębnia przychodów, kosztów, i dochodu (straty) przypadające na każde kwalifikowane prawo własności intelektualnej.

Nie można bowiem przyjąć, że podatnik może skorzystać z zapisów art. 30cb ust. 1 pkt 4 i 5

ustawy PIT, skoro tworzy i niezwłocznie po wytworzeniu zbywa kwalifikowane IP, zatem trudno przyjąć, że je wykorzystuje w produkcji lub usłudze, skoro na etapie tworzenia kwalifikowane IP jeszcze nie istnieje a po wytworzeniu jest zbywane.

Skutki podatkowe w CIT otrzymania przez spółkę prowadzącą działalność w SSE środków pieniężnych z FGŚP na podstawie art. 15g ustawy o COVID-19, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 28 lipca 2022 r., sygn. I SA/GO 171/22

W przypadku otrzymania dofinansowania, na podstawie art. 15g i art. 15gg ustawy o COVID-19, do wynagrodzeń pracowników, kwota dofinansowania stanowić będzie przychód podatkowy, natomiast wydatki nią pokryte można rozpoznać jako koszty uzyskania przychodu. Tego typu wydatki są bowiem związane z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą oraz z uzyskiwanymi przychodami. Ponadto, w analizowanej sprawie nie wystąpiły przesłanki do zastosowania art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT.

Omawiane dofinansowanie, które rekompensuje podatnikowi spadek jego obrotów wykazywanych w działalności strefowej, w sytuacji utrzymywania miejsc pracy w strefie, pozostaje w ścisłym i bezpośrednim związku z wykonywaną działalnością strefową, stanowiąc o sposobie sfinansowania kosztów tej działalności, to jest kosztów wynagrodzeń pracowników zatrudnionych przy działalności strefowej.

Oczywiste jest, że przedmiotowe dofinansowanie nie stanowi przychodu wynikającego wprost z działalności operacyjnej określonej w treści zezwolenia na prowadzenie działalności na terenie SSE, bo jest on związany ze zdarzeniem losowym, wręcz nadzwyczajnym, ale w sposób nierozzerwalny z działalnością strefową jest związany. Gdyby spółka nie prowadziła tej działalności gospodarczej, to nie wystąpiłyby koszty, których częściowego sfinansowania podjęło się Państwo w celu złagodzenia przedsiębiorcom niekorzystnych skutków pandemii COVID-19.

A zatem, pomiędzy analizowanym dofinansowaniem do wynagrodzeń pracowników ze środków FGŚP, a działalnością strefową spółki, występuje ścisły, funkcjonalny i nierozzerwalny związek, który pozwala na uwzględnienie tego przychodu w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku dochodowego od osób prawnych na podstawie z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Kwestia możliwości uiszczenia PIT z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez wspólnika z konta spółki, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 28 lipca 2022 r., sygn. I SA/GO 184/22

Art. 62b OP reguluje sytuację zapłaty podatku przez inne osoby niż podatnik. Nie dotyczy on jednak sytuacji, w której to podatnik reguluje zobowiązanie podatkowe, jednak posługuje się przy tej czynności inną osobą czy też podmiotem. Należy dopuścić sytuację, w której inna osoba wpłacająca podatek dokonuje tego ze środków powierzonych jej przez podatnika.

Dokonuje ona wówczas czynności technicznej – wpłaca podatek za podatnika, działa jednak jako wyręczyciel czy też posłaniec. Warunkiem jednak przyjęcia, że nastąpił skutek w postaci zapłaty podatku jest, aby ten proces wyręczenia miał charakter wyłącznie techniczny.

Moment rozpoznania przychodu podatkowego z tytułu warunkowego umorzenia pożyczki, wyrok WSA w Gliwicach z 27 lipca 2022 r., sygn. I SA/GL 438/22

Analizując treść umowy pomiędzy spółką z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej należy dojść do wniosku, że fundusz w wyniku rozpatrzenia wniosku warunkowo umarza kwotę wskazaną w § 2, ale należy przypomnieć, że w § 6 mowa jest o tym, że pożyczkobiorca zobowiązany jest do całkowitego rozliczenia wobec funduszu kwoty umorzenia części pożyczki, a nie umorzonej części pożyczki.

Ponadto, z § 7 wynika wyraźnie, że aby doszło do umorzenia, muszą być spełnione określone przesłanki, tj. przede wszystkim terminowa realizacja zadania, rozliczenie się zgodnie z § 6, osiągnięcie zaplanowanych efektów, dopełnienie obowiązku określonego w § 4, bowiem niespełnienie tych warunków może prowadzić do tego, że spółka zobowiązana będzie do zwrotu całości lub części warunkowo umorzonej kwoty, zgodnie z wezwaniem funduszu wraz ze stosownym oprocentowaniem.

Dopiero realizacja tych warunków może doprowadzić do tego, że dojdzie do umorzenia

pożyczki i wtedy będzie wiadomo czy pożyczka została umorzona w całości, czyli w kwocie określonej w § 2, czy też w części i dopiero potem będzie możliwość wystawienia zaświadczenia, potwierdzającego definitywne umorzenie części pożyczki.

W niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, że w takim wypadku nie mamy do czynienia z warunkiem rozwiązującym, a z warunkiem zawieszającym i stanowisko spółki co do momentu powstania przychodu jest prawidłowe – momentem tym będzie data zrealizowania wszystkich warunków umorzenia.

Usługi zasilania rezerwowego, polegające na zapewnieniu ciągłości zasilania w paliwo gazowe, jako świadczenie kompleksowe, wyrok WSA w Poznaniu z 27 lipca 2022 r., sygn. I SA/PO 1048/21

Świadczone przez spółkę usługi zasilania rezerwowego należy traktować jako świadczenie kompleksowe, gdzie świadczeniem głównym jest usługa zapewnienia rezerwowego zasilania poprzez zapewnienie wykwalifikowanego personelu oraz specjalistycznego sprzętu, a świadczeniami pomocniczymi usługa transportowa gazu oraz dostawa gazu w razie jego wykorzystania w trakcie realizacji usługi.

Świadczone przez spółkę usługi, do których zalicza się -

- (i) usługę zapewnienia wykwalifikowanego personelu oraz specjalistycznego sprzętu w miejscu świadczenia wskazanym przez kontrahenta w umowie,
- (ii) usługę transportową gazu do miejsca świadczenia wskazanego przez kontrahenta w umowie,
- (iii) dostawę gazu w przypadku konieczności jego zużycia w trakcie świadczenia usługi,

- tworzą w aspekcie gospodarczym obiektywnie jedną całość, której rozdzielenie miałyby sztuczny charakter, a co za tym idzie ww. usługi powinny być traktowane jako jedno świadczenie o charakterze złożonym.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Obowiązki płatnika VAT związane z nabyciem wewnątrzspółnotowym paliw, interpretacja indywidualna DKIS z 22 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.33.2022.1.MK	10
Skutki podatkowe na gruncie VAT przeniesienia prawa własności weksla, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.81.2022.1.IK	10
Koszty używania i amortyzacji samochodów osobowych użytkowanych przez pracowników niebędących wspólnikami spółki nie stanowią ukrytych zysków, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.279.2022.2.DD	10
Zasady rozliczenia przez bank skutków unieważnienia umowy kredytu na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 20 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.275.2022.1.SG	11
Dochód z działalności żeglugowej opodatkowany podatkiem tonażowym na Cyprze podlega opodatkowaniu podatkiem CFC w Polsce, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.154.2022.2.BD	11

Obowiązki płatnika VAT związane z nabyciem wewnątrzspółnotowym paliw, interpretacja indywidualna DKIS z 22 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.33.2022.1.MK

Co do zasady spółka jako płatnik z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia paliw na rzecz swojego partnera handlowego powinna dokonać wpłaty podatku VAT w terminie 5 dni od dnia wprowadzenia tych towarów z terytorium UE do swojego składu podatkowego, pod warunkiem, że termin płatności podatku przypada w dniu wystawienia lub jest późniejszy niż dzień wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, dokumentującej dokonanie dostawy, która stanowi wewnątrzspółnotowe nabycie paliw (art. 103 ust. 5a pkt 2 ustawy VAT).

W przypadku, gdy ww. termin płatności przypada na dzień wcześniejszy niż dzień wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, dokumentującej dokonanie dostawy, która stanowi wewnątrzspółnotowe nabycie paliw, termin ten upływa w dniu następującym po dniu wystawienia tej faktury, nie później niż 16. dnia miesiąca następującego po miesiącu dokonania dostawy towarów będących przedmiotem wewnątrzspółnotowego nabycia (art. 103 ust. 5ac ustawy VAT).

Zatem, w aktualnym stanie prawnym spółka jako płatnik VAT, która zamierza dokonywać w imieniu partnera handlowego wewnątrzspółnotowego nabycia paliw silnikowych do swojego składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru podatku jest obowiązana do stosowania art. 103 ust. 5ac lub art. 103 ust. 5a pkt 2 ustawy VAT.

Od dnia 28 grudnia 2021 r. nastąpiła bowiem zmiana przepisów w zakresie obowiązku rozliczania podatku VAT w związku WNT, o których mowa w art. 103 ust. 5aa ustawy VAT. Spółka składając dnia 24 stycznia 2022 r. wniosek o wydanie interpretacji, który dotyczy zdarzeń przyszłych nie ma więc możliwości stosowania zasad ogólnych, gdyż co do zasady jako płatnik będzie zobowiązana do dokonania wpłaty podatku VAT na konto właściwego organu po-

datkowego tylko w różnych terminach w zależności od tego, kiedy powstanie obowiązek podatkowy z tytułu wewnątrzspółnotowego nabycia paliw.

Skutki podatkowe na gruncie VAT przeniesienia prawa własności weksla, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.81.2022.1.IK

W analizowanej sprawie (i) dojdzie do przekazania emitentowi środków pieniężnych (sumy wekslowej), (ii) będzie istniał obowiązek zwrotu środków pieniężnych przez emitenta (jego wykup poprzez zapłatę na rzecz nabywcy weksla sumy wekslowej wraz z odsetkami), (iii) nie zostanie określony cel, w jakim środki mają być wykorzystane (emisja weksli następuje w szczególności w celu pozyskania środków na dowolne dalsze inwestycje), (iv) nabywca (przekazujący środki pieniężne) otrzyma wynagrodzenie w postaci wcześniej uzgodnionej sumy (w przedmiotowym przypadku będą to odsetki w ustalonej wysokości).

Podsumowując, w sprawie mamy w istocie do czynienia z udzieleniem pożyczki, której zabezpieczeniem jest wystawiony weksel, jest to zatem czynność podlegająca opodatkowaniu VAT, korzystająca jednak ze zwolnienia od tego podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Koszty używania i amortyzacji samochodów osobowych użytkowanych przez pracowników niebędących wspólnikami spółki nie stanowią ukrytych zysków, interpretacja indywidualna DKIS z 21 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.279.2022.2.DD

Przedstawiony we wniosku stan faktyczny dotyczy pracowników spółki, którzy nie są jej udziałowcami, ani podmiotami powiązаныmi, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT z udziałowcem spółki.

Tym samym, wydatki związane z użytkowaniem i amortyzacją samochodów nie stanowią ukrytych zysków, o których mowa w art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy CIT.

Zasady rozliczenia przez bank skutków unieważnienia umowy kredytu na gruncie ustawy CIT, interpretacja indywidualna DKIS z 20 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.275.2022.1.SG

W sytuacji przedstawionej we wniosku podatkowe rozliczenie skutków nieważnej umowy kredytu powinno być dokonane po stronie przychodów, a nie kosztów uzyskania przychodów. Skoro bowiem pierwotnie zostały wykazane przychody takie jak - przychody należne z tytułu prowizji i opłat, przychody z odsetek oraz przychody z różnic kursowych - to nie można uznać, że dokonywane obecnie zwroty kwot klientom stanowią koszty związane z tymi nienależnymi bankowi przychodami.

Dokonywanych zwrotów nie można rozpatrywać w kategorii kosztów poniesionych przez bank, skoro są to kwoty pobrane uprzednio od klientów, które w ogóle nie mogły stanowić przychodów banku, gdyż były pobrane nienależnie.

Dokonywanego obecnie zwrotu środków pieniężnych, które nie mogły stanowić majątku banku, gdyż nie istniała prawnie skuteczna czynność prawna pozwalająca wpłaty od klientów za taki majątek uznać, nie można uznać za koszt (wydatek) rozumiany jako pomniejszenie majątku/aktywów banku.

W takiej sytuacji za prawidłowe nie może być uznane podatkowe rozliczenie skutków unieważnienia umowy kredytu zakładające pozostawienie po stronie przychodów wykazanych uprzednio przychodów z tytułu prowizji i innych opłat, odsetek, różnic kursowych zrealizowanych i niezrealizowanych (ustalane na podstawie art. 9b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT), przy jednoczesnym wykazaniu kosztów.

Po unieważnieniu umowy kredytu bank powinien „wyzerować” te przychody, zaś ewentualna kwota zwróconego przez klienta kredytu nie będzie stanowiła przychodu banku

(podobnie jak kwota udzielonego kredytu nie stanowiła uprzednio kosztu podatkowego).

Dochód z działalności żeglugowej opodatkowany podatkiem tonażowym na Cyprze podlega opodatkowaniu podatkiem CFC w Polsce, interpretacja indywidualna DKIS z 19 lipca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.154.2022.2.BD

Regulacji zawartych w ustawie CIT nie stosuje się do przychodów (dochodów) przedsiębiorcy żeglugowego opodatkowanych na zasadach wynikających z polskiej ustawy o podatku tonażowym, o której mowa w art. 9 ust. 1a ustawy CIT, a ponadto podmioty te są obowiązane do prowadzenia ewidencji wyodrębniającej przychody/koszty związane z poszczególnym rodzajem działalności.

Z uwagi na okoliczność, iż spółki z siedzibą na Cyprze osiągają przychody (dochody) z działalności żeglugowej, która objęta jest opodatkowaniem podatkiem tonażowym na Cyprze, to do przychodów tych nie ma zastosowania ustawa o podatku tonażowym, wskazana w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT.

Wobec powyższego, wyłączenie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, dotyczące niestosowania przepisów ustawy CIT do ww. przychodów (dochodów) przedsiębiorcy żeglugowego nie znajdzie w przedmiotowej sprawie zastosowania, a tym samym dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej, o których mowa w art. 24a ust. 1 ustawy CIT.

Tym samym, spełnienie warunków uznania spółki cypryjskiej za zagraniczną spółkę kontrolowaną powoduje opodatkowanie podatkiem CFC w Polsce. Zatem, przychody (dochody) uzyskiwane przez spółki cypryjskie z działalności żeglugowej opodatkowane cypryjskim podatkiem tonażowym podlegają opodatkowaniu podatkiem CFC w Polsce.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl